

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1223-23
ערר 1223-23
ערר 1225-23
ערר 1223-23
ערר 1223-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
סגן ראשת בית הדין, ד"ר ערן בר, עו"ד - יו"ר
חאג' יחיא ראאד, רו"ח - חבר

העוררת: א.ל. ליאור שירותי ניקיון ואחזקה בע"מ מס' 513627315
ע"י ב"כ עו"ד סיימון יניב

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת הגישה ארבעה עררים על החלטות המשיבה בבקשות לקבלת מענקי הוצאות קבועות עבור חודשים מרץ-אפריל 2020, מאי-יוני 2020, נובמבר-דצמבר 2020, וינואר-פברואר 2021, בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) תש"ף – 2020 (להלן: "החוק" ו/או "חוק התכנית לסיוע כלכלי"). העוררת הגישה ערר נוסף על החלטת המשיבה בבקשה לקבלת מענק בהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התשפ"ב-2022 (להלן: "חוק האומיקרון").
2. מעיון בכתבי הערר ובכתבי התשובה מצאנו כי העררים הוגשו על החלטות המשיבה מיום 9.8.22. מההחלטות שצורפו לתיקי הערר עולה כי מדובר בהודעות דחייה (החלטות לתיקון קביעה לפי סעיף 12(ב) לחוק התוכנית לסיוע כלכלי) ולא בהחלטות בהשגות לפי סעיף 20(א)(1) לחוק. לכתבי הערר לא צורפו ההשגות או החלטות בהשגות.
3. המשיבה טענה כי העררים הוגשו מבלי שהעוררת מיצתה את הליכי ההשגה כקבוע בחוק, וכי אין לוועדה סמכות לדון בעררים אלה (ראו סעיף 36 בכתב התשובה בעררים בנושא הוצאות קבועות וסעיף 19 בערר 1227-23 בערר בעניין מענק אומיקרון).
4. ביום 16.4.23, טרם מתן החלטה בעררים, העוררת התבקשה להבהיר האם נקטה בהליכי השגה טרם הגשת העררים. בהיעדר מיצוי הליכי השגה הערנו כי ראוי שהעוררת תכלכל צעדיה במסגרת עררים אלה ותודיע עמדתה לגבי המשך בירור העררים בפני הוועדה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. ביום 17.4.23, העוררת הודיעה כי עקב טעות ההשגות הוגשו כעררים לוועדה ולא כשהשגות למנהל ברשות המסים. העוררת ביקשה למחוק את העררים ללא צו להוצאות. עוד ביקשה העוררת כי המשיבה תבלן את השגותיה בהתאם לכתבי הערר, שיש לראות בהם ככתבי השגה. העוררת ציינה כי הגישה את העררים ביום 23.2.23 ובהתאם להודעת המשיבה מיום 12.1.23, שאפשרה לציבור העוסקים להגיש השגות באיחור עד ליום 28.2.23, מבוקש בזאת להתיר לה למצות את הליכי ההשגה.
6. ביום 23.4.23 הודיעה המשיבה כי היא שומרת על זכותה לדחות את ההשגות לאור העובדה כי ההשגות הוגשו באיחור ניכר. לעמדתה, ההשגות הוגשו כעררים רק ביום 23.2.23. באשר לפרסומים מטעם המשיבה שהיא מאריכה את המועד להגשת השגות, המדובר בהארכת מועד להשגות בנושא מענקי סיוע לעצמאים ובעלי שליטה ולא בנושא מענקי הוצאות קבועות או מענק לפי חוק האומיקרון.
7. המשיבה ציינה כי המועד להגשת השגות חלף ביום 25.9.22, כך שמדובר באיחור של 151 ימים בהגשתם. יתרה מכך, העוררת לא הגישה בקשה להארכת מועד להגשת העררים. באשר לבקשה למחיקת העררים, המשיבה השאירה לשיקול דעת הוועדה האם יש מקום להורות על חיוב העוררת בהוצאות בשים לב לעובדה שהמשיבה נדרשה להגיש שני כתבי תשובה במסגרת הליכים אלו.

דיון והכרעה

8. סעיף 12(ב) לחוק מסדיר את סמכות המנהל לתקן את קביעתו לגבי זכאות עוסק למענק:
- ”המנהל רשאי, ביוזמתו או לפי דרישת העוסק, לתקן את קביעתו כאמור בסעיף קטן (א), אם התגלו עובדות חדשות או אם מצא כי נפלה טעות בקביעה זו.”**
9. בהתאם להוראות סעיף 20(א)(1) לחוק, טרם הגשת עררים על החלטות המנהל לתיקון קביעה, על העוררת היה להגיש השגות לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 45 ימים מיום קבלת הודעות הדחייה:
- ”הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל בנוגע למענק הניתן לפי פרק זה, לרבות בנוגע להטלת קנס בשל הגשת תביעה ביתר, רשאי להגיש השגה לעובד רשות המסים בישראל שהמנהל הסמיכו לשם כך, בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה; החלטה בהשגה תהיה מנומקת ותינתן בכתב בתוך 120 ימים”**

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

10. סעיף 20(ב) לחוק קובע כי בסמכות הוועדה לדון בעררים על החלטות המשיבה בהשגות:

”**(ב) על החלטה בהשגה לפי סעיף קטן (א) ניתן לערור לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 21, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו.**”**(ההדגשות אינן במקור)**

11. במצב דברים בו העוררת לא הגישה השגות, וכפועל יוצא לא ניתנו החלטות בהשגות, הרי דין העררים להימחק. באשר לבקשת העוררת להורות על מחיקת העררים ללא צו להוצאות, מצאנו כי העררים הוגשו עקב טעות מצד ב"כ העוררת. ראוי לציין כי המדובר בהליך חריג, שכן לא מדובר בנקיטת הליכי השגה וערר על החלטות המשיבה בדבר זכאות העוררת למענקים. הודעות הדחיה מצד המשיבה ניתנו לאחר שהמשיבה כבר אישרה לעוררת את כל מענקי הוצאות קבועות ואף העבירה לידיה את המענקים. כל מענקי הוצאות קבועות שולמו במלואם לעוררת במהלך שנת 2021, בין החודשים פברואר-דצמבר (ראה נספח א'- פירוט תשלומים לעוסק מיום 9.8.22). ראוי לציין שלעוררת אף שולמה מקדמה בגין מענק לפי חוק האומיקרון. כאמור, החלטת המשיבה לתיקון קביעה ניתנה בחלוף למעלה משנה ממועד הגשת חלק מהבקשות למענקים. מאחר ומדובר בסדרי דין שונים, לגבי מענקים מסוגים שונים, בנסיבות אלו החלטנו שלא להורות על חיוב העוררת בהוצאות בגין הגשת עררים אלו.

12. לאור כל האמור לעיל, אנו מורים על מחיקת עררים אלה. באפשרות העוררת להגיש השגות או בקשות להארכות מועד להגשתן בהתאם לשיקול דעתה. ראוי לציין שכבר במסגרת הליכים אלו, המשיבה הודיעה כי היא מתנגדת לדון לגוף ההשגות נוכח הגשתן באיחור ניכר. הטעם המרכזי לכך, הוא שהעוררת לא הגישה בקשות להארכות מועד להגשת ההשגות ולא פירטה מהם הטעמים המיוחדים להגשתן באיחור. ככל שהעוררת תגיש בקשות להארכות מועד להגשת השגות, על המשיבה לבחון בכובד ראש בקשות אלו. יש לתת את הדעת לעובדה כי לא מדובר בהחלטות לגבי זכאות העוררת למענק או בהחלטות בהשגות, אלא בהחלטות לתיקון קביעה. למרות שסמכות המנהל לתקן קביעה אינה מוגבלת בזמן, יש לתת את הדעת שהליכים אלה ננקטים במקרים רבים בחלוף תקופה ארוכה, וזאת כשמבחינת העוסק מדובר בהליכים שהסתיימו. הליכים אלה יש לנקוט במקרים המתאימים, תוך התחשבות בשיקולי ההסתמכות והציפייה מצד העוסק על החלטות המשיבה שניתנו עד לשלב זה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

13. ככל שהעוררת תגיש בקשות להארכות מועד להגשת השגות, על המשיבה לבחון טענותיה בשים לב למהות הסיבה שהביאה להגשת ההשגות באיחור, טעמיה והגיונה, כמו גם מידת סבירותה והשלכותיה על זכויותיהם של בעלי הדין האחרים. יש לתת את הדעת כי מדובר בהחלטות לתיקון קביעה, כך שמידת הסתמכות המשיבה לסופיות ההליך נמצאת במדרג הנמוך (על מידת ההסתמכות של צד להליך ראה בש"א 3933/20 הוועדה המקומית לתכנון ובניה יזרעאלים נ' עזבון המנוח הלפרין הרמן ז"ל (פורסם בנבו, 16.6.2020)). ראוי לציין כי בחוק לא נקבע מועד תחום בזמן לתיקון קביעה וספק רב אם יהיה בהארכת המועד להגשת ההשגות לפגוע בזכויות המשיבה.
14. זאת ועוד, בבר"מ 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה, (פורסם בנבו 10.12.2013) נקבע כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי נגד הפעלת סמכות לפי חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים, שכן מטרת חוקים אלו היא להיטיב את מצבם של ציבור העוסקים באמצעות מתן הטבות או תגמולים. (ראו גם החלטות ועדות הערר בערר 22-2558 א.ל. ליאור שירותי ניקיון ואחזקה בע"מ נ' רשות המסים (החלטה מיום 27.10.2022); וערר 2781/22 עו"ד אמנון סודאי נ' רשות המסים, פס' 13-12 (החלטה מיום 06.11.2022)).
15. לא בכדי המשיבה מיוזמתה פעלה להארכת מועד להגשת השגות, כפי שצוין בנספח שצורף לתגובת המשיבה. אמנם המשיבה טענה כי הארכת המועד היא לגבי מענקי סיוע לעצמאים ובעלי שליטה, נוכח הליכי גבייה וולונטריים שנקטו לגבי מענקים אלו. זה המקום לציין כי הליכים אלה ננקטו גם בנושא מענקי הוצאות קבועות של עוסקים שמחזור עסקאותיהם אינו עולה על 300,000 ₪ (ראה לדוגמא, ערר 22-2069 א.ל. ליאור שירותי ניקיון ואחזקה בע"מ נ' רשות המסים (החלטה מיום 15.12.2022)). כאמור, המשיבה מתבקשת לשקול שיקולים אלה, ככל שהמשיבה תגיש בקשות להארכות מועד להגשת השגות.
16. זה המקום לציין כי על החלטות המשיבה בבקשות להארכות מועד להגשת השגות או ההחלטות לגוף ההשגות, העוררת תהיה רשאית להגיש עררים חדשים לוועדה בהתאם למועדים הקבועים בחוק.
17. אשר על כן, אנו מורים על מחיקת העררים ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ג, 25/04/2023, בהעדר הצדדים.

חאג' יחיא ראד, רו"ח
חבר הוועדה

ד"ר ערן בר, עו"ד
יו"ר הוועדה